

Den Europæiske Unions Tidende

C 219



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

23. juli 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 219/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 211 af 16.7.2011	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 219/02	Sag C-155/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank 's-Gravenhage, bitingsted Zwolle-Lelystad (Nederlandene) den 31. marts 2011 — Bibi Mohammad Imran mod Minister van Buitenlandse Zaken	2
2011/C 219/03	Sag C-199/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van koophandel Brussel (Belgien) den 28. april 2011 — Det Europæiske Fællesskab ved Europa-Kommissionen mod Otis NV m.fl.	2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 219/04	Sag C-202/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgien) den 28. april 2011 — Anton Las mod PSA Antwerp NV, tidligere Hesse Noord Natie NV	3
2011/C 219/05	Sag C-203/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af het Grondwettelijk Hof (Belgien) den 28. april 2011 — All Projects & Developments NV m.fl.	3
2011/C 219/06	Sag C-213/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Republikken Polen) den 9. maj 2011 — Fortuna Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni	6
2011/C 219/07	Sag C-214/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Republikken Polen) den 9. maj 2011 — Grand Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni	6
2011/C 219/08	Sag C-215/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sad Okręgowy we Wrocławiu (Republikken Polen) den 9. maj 2011 — Iwona Szyrocka mod Siger Technologie GmbH	7
2011/C 219/09	Sag C-217/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Republikken Polen) den 11. maj 2011 — Forta Sp. z o.o. mod Dyrektorowi Izby Celnej w Gdyni	7
2011/C 219/10	Sag C-220/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší Správní Soud (Den Tjekkiske Republik) den 11. maj 2011 — Star Coaches s.r.o. mod Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu	8
2011/C 219/11	Sag C-224/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen) den 13. maj 2011 — BGŻ Leasing Sp. z o. o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie	8
2011/C 219/12	Sag C-242/11 P: Appel iværksat den 20. maj 2011 af Caixa Geral de Depósitos S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-401/07, Caixa Geral de Depósitos mod Kommissionen	8
2011/C 219/13	Sag C-244/11: Sag anlagt den 20. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	10
2011/C 219/14	Sag C-246/11 P: Appel iværksat den 23. maj 2011 af Den Portugisiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-387/07, Portugal mod Kommissionen	11
2011/C 219/15	Sag C-256/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 25. maj 2011 — Murat Dereci, Vishaka Heimpl, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduiké og Dragica Stevic mod Bundesminister für Inneres	11
2011/C 219/16	Sag C-274/11: Sag anlagt den 3. juni 2011 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union	12



Retten

2011/C 219/17	Sag T-20/09 P: Rettens dom af 8. juni 2011 — Kommissionen mod Marcuccio (Appel — personalesag — tjenestemænd — invalidepension — søgsmål, som sagsøgeren fik delvis medhold i i første instans på grund af utilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse — tjenestemandsvedtægtens artikel 78 — pensionering som følge af invaliditet — invaliditetsudvalg) 14	14
2011/C 219/18	Sag T-510/09 P: Rettens dom af 15. juni 2011 — V mod Kommissionen (Appel — personalesag — ansættelse — afvisning af ansættelse på grund af fysisk uegnethed til at udøve hvervet — Personalerettens begrundelsespligt) 14	14
2011/C 219/19	Sag T-68/10: Rettens dom af 14. juni 2011 — Sphere Time mod KHIM — Punch (ur påsat en snor) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der udgør et ur påsat en snor — ældre design — offentliggørelse af det ældre design — individuel karakter — magtfordrejning — artikel 4, 6, 7 og 61-63 i forordning (EF) nr. 6/2002)..... 15	15
2011/C 219/20	Sag T-229/10: Rettens dom af 15. juni 2011 — Graf-Syteco mod KHIM — Teco Electric & Machinery (SYTECO) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket SYTECO — ældre nationale mærker og Benelux figurmærker TECO — relative registreringshindringer — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering) 15	15
2011/C 219/21	Sag T-86/11: Rettens dom af 8. juni 2011 — Bamba mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — indefrysning af midler — begrundelsespligt) 15	15
2011/C 219/22	Sag T-62/06 RENV R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2011 — Eurallumina mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — en beslutning, der erklærer en støtte for uforenelig med fællesmarkedet og bestemmer, at den skal tilbagesøges — begæring om udsættelse af gennemførelse — ikke uopsættelighed) 16	16
2011/C 219/23	Sag T-373/08: Rettens kendelse af 24. maj 2011 — Nuova Agricast mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — støtteordning efter italiensk lovgivning — ordning, der er erklæret forenelig med fællesmarkedet — overgangsforanstaltninger — udelukkelse af visse virksomheder — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der tillægger borgerne rettigheder — foreligger ikke — Retten åbenbart inkompetent — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet) 16	16
2011/C 219/24	Sag T-242/10: Rettens kendelse af 27. maj 2011 — Danzeisen mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — forordning nr. 271/2010 — sagsgenstanden bortfaldet — ufornuddent at træffe afgørelse) 16	16
2011/C 219/25	Sag T-414/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. juni 2011 — Companhia Previdente mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsbeslutning, hvorved der pålægges en bøde — bankgaranti — begæring om udsættelse af gennemførelse — økonomisk tab — ingen usædvanlige omstændigheder — ingen uopsættelighed) 17	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 219/26	Sag T-533/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2011 — DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — ændring af finansieringsordningen for den offentlige spanske radio- og tv-station, RTVE — Kommissionens afgørelse, hvorved den erklærer den nye finansieringsordning forenelig med det indre marked — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende uopsættelighed)	17
2011/C 219/27	Sag T-87/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2011 — GRP Security mod Revisionsretten (Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelsesaftaler — uregelmæssigheder i visse dokumenter indgivet af den virksomhed, som kontrakten tildeltes — beslutning om at pålægge den virksomhed, som kontrakten tildeltes en administrativ sanktion og ensidig opsigelse af kontrakten — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende uopsættelighed)	17
2011/C 219/28	Sag T-261/11: Sag anlagt den 20. maj 2011 — European Goldfields mod Kommissionen	18
2011/C 219/29	Sag T-262/11: Sag anlagt den 20. maj 2011 — Ellinikos Chrysos mod Kommissionen	18
2011/C 219/30	Sag T-265/11: Sag anlagt den 19. maj 2011 — Elmaghraby mod Rådet	19
2011/C 219/31	Sag T-266/11: Sag anlagt den 19. maj 2011 — El Gazaerly mod Rådet	20
2011/C 219/32	Sag T-278/11: Sag anlagt den 25. maj 2011 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen	20
2011/C 219/33	Sag T-542/08: Rettens kendelse af 17. maj 2011 — Evropaïki Dynamiki mod ECHA	21
2011/C 219/34	Sag T-399/10: Rettens kendelse af 7. juni 2011 — ArcelorMittal España mod Kommissionen	21

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 219/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 211 af 16.7.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 204 af 9.7.2011

EUT C 194 af 2.7.2011

EUT C 186 af 25.6.2011

EUT C 179 af 18.6.2011

EUT C 173 af 11.6.2011

EUT C 160 af 28.5.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank 's-Gravenhage, bidingsted Zwolle-Lelystad (Nederlandene) den 31. marts 2011 — Bibi Mohammad Imran mod Minister van Buitenlandse Zaken

(Sag C-155/10)

(2011/C 219/02)

*Processprog: nederlandsk***Den forelæggende ret**

Rechtbank 's-Gravenhage, bidingsted Zwolle-Lelystad

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Bibi Mohammad Imran*Sagsøgt:* Minister van Buitenlandse Zaken**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Tillader direktivets artikel 7, stk. 2 ⁽¹⁾, at en medlemsstat nægter at lade et familiemedlem som omhandlet i direktivets artikel 4 til en tredjelandsstatsborger, der opholder sig lovligt i denne medlemsstat, indrejse og tage ophold alene af den grund, at dette familiemedlem ikke har bestået den integrationstest i udlandet, der er fastsat i denne medlemsstats retsfor skrifter?
- 2) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at det pågældende familiemedlem er mor til otte børn, herunder syv mindreårige børn, der opholder sig lovligt i denne medlemsstat?
- 3) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, om det pågældende familiemedlem i opholdslandet har adgang til undervisning i denne medlemsstats sprog?
- 4) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, om det pågældende familiemedlem i betragtning af hans eller hendes forkundskaber og personlige situation, navnlig

helbredsmæssige problemer, er i stand til indenfor en overskuelig tidsperiode at bestå denne test med et tilfredsstillende resultat?

- 5) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at der ikke finder en prøvelse sted i forhold til bestemmelserne i direktivets artikel 5, stk. 5, og artikel 17 samt chartrets artikel 24 eller det EU-retlige proportionalitetsprincip?
- 6) Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at borgere fra visse andre tredjelande alene på grundlag af deres statsborgerskab fritages fra forpligtelsen til at gennemføre integrationstesten i udlandet med et tilfredsstillende resultat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van koophandel Brussel (Belgien) den 28. april 2011 — Det Europæiske Fællesskab ved Europa-Kommissionen mod Otis NV m.fl.

(Sag C-199/11)

(2011/C 219/03)

*Processprog: nederlandsk***Den forelæggende ret**

Rechtbank van koophandel Brussel

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Det Europæiske Fællesskab ved Europa-Kommissionen*Sagsøgt:* Otis NV

Kone Belgium NV

Schindler NV

ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV

General Technic-Otis Sàrl

Kone Luxembourg Sàrl

Schindler Sàrl

ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) I traktatens artikel 282, nu [artikel 335 TEUF], bestemmes, at Unionen repræsenteres af Kommissionen; artikel 335 TEUF på den ene side og finansforordningens artikel 103 og 104 på den anden side bestemmer, at Unionen repræsenteres af hver af institutionerne for så vidt angår de administrative spørgsmål, der vedrører deres respektive funktioner, med den mulige følge, at det er institutionerne, om end ikke eksklusivt, der kan optræde i retssager; — det er ikke omstridt, at tilslagsmodtageres og andre kontrahenters anvendelse af overdrevne priser som følge af en karteldannelse, falder under begrebet svig; — i belgisk ret gælder princippet: »Lex specialis generalibus derogat«; — i det omfang, dette retsprincip også kan finde anvendelse i europæisk ret, forholdet det sig da ikke således, at initiativet til at gøre fordringerne gældende tilkom de pågældende institutioner (med undtagelse af de tilfælde, hvor Kommissionen selv var den tilslagsgivende myndighed)?
- b) (Subsidiært spørgsmål) Burde Kommissionen i det mindste ikke have fået en repræsentationsfuldmagt fra institutionerne med henblik på at varetage deres interesser for domstolene?
- 2) a) I henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention har enhver ret til en retfærdig rettergang og tillige til det dermed sammenhængende princip om, at ingen kan være dommer i egen sag; — er det foreneligt med dette princip, at Kommissionen i en første fase optræder som konkurrencemyndighed og sanktionerer den anfægtede aftale, dvs. karteldannelsen, som en krænkelse af traktatens artikel 81, nu artikel 101, efter selv at have foretaget undersøgelsen, for dernæst i en anden fase at forberede sagen om skadeserstatning ved de nationale domstole og beslutte at anlægge den, hvorved det samme kommissionsmedlem er ansvarlig for begge anliggender, der er sammenknyttet, så meget desto mere som den nationale domstol, hvor sagen er anlagt, ikke må fravige sanktionsbeslutningen?
- b) (Subsidiært spørgsmål) Såfremt spørgsmål 2.a) besvares bekræftende (der er uforenelighed), hvorledes skal skadelidte (Kommissionen og/eller Unionen og/eller dennes institutioner) gøre deres krav på skadesløsholdelse som følge af den retsstridige handling (karteldannelsen) gældende, hvilket også er en grundlæggende rettighed?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgien) den 28. april 2011 — Anton Las mod PSA Antwerp NV, tidligere Hesse Noord Natie NV

(Sag C-202/11)

(2011/C 219/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anton Las

Sagsøgt: PSA Antwerp NV, tidligere Hesse Noord Natie NV

Præjudicielt spørgsmål

Strider dekretet af 19. juli 1973 fra Det Flamske Fællesskab (belgisk lovtidende af 6.9.1973) mod EF-traktatens artikel 39 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Den Europæiske Union, i det omfang det pålægger en virksomhed, der er beliggende i det flamske sprogområde, en pligt til ved ansættelse af en arbejdstager i en stilling med international karakter at affatte alle dokumenter, der vedrører arbejdsforholdet, på nederlandsk, hvis tilsidesættelse medfører ugyldighed?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af het Grondwettelijk Hof (Belgien) den 28. april 2011 — All Projects & Developments NV m.fl.

(Sag C-203/11)

(2011/C 219/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: All Projects & Developments NV

Bouw- en Coördinatiekantoor Andries NV

Belgische Gronden Reserve NV

Bouwonderneming Ooms NV

PSR Brownfield Developers NV

Bouwwerken Taelman NV

Brummo NV

College van de Franse Gemeenschapscommissie

Cordeel Zetel Temse NV

DMI Vastgoed NV

Franse Gemeenschapsregering

Dumobil NV

Durabrik NV

Eijssen NV

Elbeko NV

Entro NV

Extensa NV

Flanders Immo JB NV

Green Corner NV

Huysman Bouw NV

Imano BVBA

Impact Ontwikkeling NV

Invest Group Dewaele NV

Invimmo NV

Kwadraat NV

Liburni NV

Lotinvest NV

Matexi NV

Novus NV

Plan & Bouw NV

7Senses Real Estate NV

Sibomat NV

Tradiplan NV

Uma Invest NV

Versluys Bouwgroep BVBA

Villabouw Francis Bostoen NV

Willemen General Contractor NV

Wilma Project Development NV

Woningbureau Paul Huyzentruyt NV

Sagsøgte: Ministerraad

Vlaamse regering

Immo Vilvo NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, alene eller sammenholdt med Kommissionens beslutning 2005/842/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, fortolkes således, at de foranstaltninger, der omhandles i artikel 3.1.3, 3.1.10, artikel 4.1.20, stk. 3, andet afsnit, samt artikel 4.1.21 og 4.1.23 i Det Flamske Fællesskabs dekret af 27. marts 2009 om grund- og ejendoms politik, skal anmeldes til Kommissionen før deres vedtagelse eller ikrafttrædelse?
- 2) Skal en ordning, hvorefter private aktører, hvis udstyknings- eller byggeprojekt har et vist mindsteomfang, ved lov pålægges et socialt pålæg på mindst 10 % og højst 20 % af prisen på udstykningen eller byggeprojektet, som kan opfyldes in natura eller ved betaling af et beløb på 50 000 EUR pr. ikke realiseret socialt grundstykke eller opført social bolig, bedømmes ud fra etableringsfriheden, den fri udveksling af tjenesteydelser eller de frie kapitalbevægelser, eller må den kvalificeres som en kompleks ordning, der skal bedømmes i forhold til hver enkel af disse friheder?
- 3) Finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽²⁾ af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, henset til dettes artikel 2, stk. 2, litra a), og j), anvendelse på en ordning, hvorefter private aktører ved opførelse af sociale boliger og lejligheder skal opfylde et socialt pålæg, der som en lovbestemt social forpligtelse pålægges hver udstyknings- eller byggetilladelse til et projekt, som har et lovbestemt mindsteomfang, hvorved de opførte sociale boliger til forud fastsatte højestepriser købes af sociale boligselskaber med henblik på udlejning til en bred kategori af private lejere, eller ved boligselskabets mellemkomst sælges til personer, der tilhører samme kategori af private?
- 4) Såfremt det tredje præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal begrebet »krav, der skal evalueres« i artikel 15 i [...] direktiv 2006/123/EF [...], fortolkes således, at det også omfatter en forpligtelse, hvorefter private aktører ud over eller som del af deres sædvanlige virksomhed skal bidrage til det sociale boligbyggeri og mod begrænsede højestepriser overdrage de opførte boliger til halvoftentlige organer eller ved deres mellemkomst, selv om disse private aktører ikke har nogen initiativret på det private boligmarked?

- 5) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal den nationale ret da pålægge en sanktion, og hvis ja, hvilken, såfremt:
- a) det fastslås, at et nyt krav, der efter artikel 15 i [...] direktiv 2006/123/EF [...] skal evalueres, ikke er blevet konkret evalueret i henhold til dette direktivs artikel 15, stk. 6,
 - b) det fastslås, at dette nye krav ikke har været genstand for meddelelse i henhold til direktivets artikel 15, stk. 7.
- 6) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal udtrykket »forbudte krav« i artikel 14 i [...] direktiv 2006/123/EF [...] fortolkes således, at det ikke alene i de i artiklen omhandlede tilfælde er til hinder for en national ordning, der gør adgangen til udøvelse af servicevirksomhed betinget af et krav, men også såfremt det af ordningen kun fremgår, at tilsidesættelse af kravet medfører, at den finansielle kompensation for at udføre en lovbestemt tjenesteydelse falder bort, og at den finansielle garanti, der er stillet for udførelsen af tjenesteydelsen, ikke tilbagebetales?
- 7) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal udtrykket »konkurrerende erhvervsdrivende« i artikel 14, nr. 6, i [...] direktiv 2006/123/EF [...] fortolkes således, at det også finder anvendelse på en offentlig institution, hvis opgaver for en del vil kunne falde sammen tjenesteyderens virksomhed, idet den træffer sådanne afgørelser, som omhandles i direktivets artikel 14, nr. 6, og også er forpligtet til som sidste led i et kaskadesystem at købe de sociale boliger, der er opført af en tjenesteyder med henblik på at opfylde det sociale pålæg, der er pålagt ham?
- 8) a) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal udtrykket »tilladelsesordning« i artikel 4, nr. 6, i [...] direktiv 2006/123/EF [...] fortolkes således, at det finder anvendelse på attester, der udstedes af en offentlig institution efter den oprindeligt meddelte egentlige udstyknings- og byggetilladelse, og som er nødvendige for at få kompensation for udførelse af en social opgave, som ved lov var knyttet til den egentlige tilladelse, og som også er nødvendig for at kunne forlange tilbagebetaling af en finansiell garanti, som tjenesteyderen har stillet den offentlige institution?
- b) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal udtrykket »tilladelsesordning« i artikel 4, nr. 6, i [...] direktiv 2006/123/EF af [...] fortolkes således, at det finder anvendelse på en aftale, som en privat aktør i medfør af en lovbestemmelse skal indgå med en offentlig institution, og hvorved den offentlige institution skal sælge en social bolig, som den private aktør har opført til naturalopfyldelse af et socialt pålæg, der ved lov er knyttet til meddelelse af en udstyknings- eller byggetilladelse, og hvorved det er en betingelse for udnyttelse af tilladelsen, at denne aftale indgås?
- 9) Skal artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de er til hinder for en ordning, hvorefter meddelelse af en bygge- eller udstykningstilladelse til et projekt af et vist mindsteomfang ved lov er koblet sammen med et socialt pålæg, der op til en vis procentdel af projektets værdi består i opførelse af sociale boliger, som derefter ved begrænsede højestepriser skal sælges til en offentlig institution eller ved dennes mellemkomst?
- 10) Skal artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den er til hinder for en ordning, hvorefter meddelelse af en bygge- eller udstykningstilladelse til et projekt af et vist mindsteomfang ved lov er koblet sammen med et socialt pålæg, der op til en vis procentdel af projektets værdi består i opførelse af sociale boliger, som derefter ved begrænsede højestepriser skal sælges til en offentlig institution eller ved dennes mellemkomst?
- 11) Skal begrebet »offentlige bygge- og anlægskontrakter« i artikel 1, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽³⁾ af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at det finder anvendelse på en ordning, hvorefter meddelelse af en bygge- eller udstykningstilladelse til et projekt af et vist mindsteomfang ved lov er koblet sammen med et socialt pålæg, der op til en vis procentdel af projektets værdi består i opførelse af sociale boliger, som derefter ved maksimerede priser skal sælges til en offentlig institution eller ved dennes mellemkomst?

12) Skal artikel 21, 45, 49, 56 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 22 og 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽⁴⁾ af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at de er til hinder for den ordning, der er indført ved bog 5 i Det Flamske Fællesskabs dekret af 27. marts 2009 om grund- og ejendoms politik, der bærer overskriften »Bo på hjemegnen« (Wonen in eigen streek), nemlig den ordning, hvorefter overdragelse af grunde og derpå opførte bygninger i de såkaldte målkommuner er betinget af, at køber eller lejer godtgør af have en tilstrækkelig tilknytning til kommunen i den i dekretets artikel 5.2.1, stk. 2, anførte betydning?

⁽¹⁾ EUT L 312, s. 67.

⁽²⁾ EUT L 376, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 134, s. 114.

⁽⁴⁾ EUT L 158, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Republikken Polen) den 9. maj 2011 — Fortuna Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

(Sag C-213/11)

(2011/C 219/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fortuna Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ⁽¹⁾ fortolkes således, at en »teknisk forskrift«, som skal fremsendes til Kommissionen i

udkast i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, omfatter en retsforskrift, der forbyder ændring af tilladelser til at drive virksomhed med automatspil med mindre gevinster, i det omfang ændringen vedrører stedet for udbud af spil?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204, s. 37), som ændret ved Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Republikken Polen) den 9. maj 2011 — Grand Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

(Sag C-214/11)

(2011/C 219/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grand Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ⁽¹⁾ fortolkes således, at en »teknisk forskrift«, som skal fremsendes til Kommissionen i udkast i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, omfatter en retsforskrift, der forbyder forlængelse af tilladelser til at drive virksomhed med automatspil med mindre gevinster?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204, s. 37), som ændret ved Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sad Okręgowy we Wrocławiu (Republikken Polen) den 9. maj 2011 — Iwona Szyrocka mod Siger Technologie GmbH

(Sag C-215/11)

(2011/C 219/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sad Okręgowy we Wrocławiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iwona Szyrocka

Sagsøgt: Siger Technologie GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure⁽¹⁾ fortolkes således, at den

a) udtømmende regulerer alle betingelser, som en anmodning om et europæisk betalingspåkrav skal opfylde,

eller således, at den

b) alene fastsætter mindstestandarderne for en sådan anmodning, og at national lov finder anvendelse på de spørgsmål, der ikke er behandlet i denne bestemmelse?

2) Såfremt spørgsmål 1 b) besvares bekræftende, spørges: Skal fordringshaveren, hvis anmodningen ikke opfylder de formelle krav i henhold til medlemsstatens lovgivning (f.eks. fordi der ikke er vedlagt en kopi af anmodningen til modparten, eller fordi sagsgenstandens værdi ikke er anført), anmodes om at komplettere anmodningen efter national lov i henhold til artikel 26 i forordning nr. 1896/2006 eller efter artikel 9 i forordning nr. 1896/2006?

3) Skal artikel 4 i forordning nr. 1896/2006 fortolkes således, at de i denne bestemmelse anførte kriterier for et pengekrav, dvs. at kravets størrelse er angivet, og at kravet er forfaldent på det tidspunkt, hvor anmodningen om et europæisk betalingspåkrav indgives, udelukkende gælder for hovedkravet, eller således, at de også gælder for kravet om morarenter?

4) Skal artikel 7, stk. 2, litra c), i forordning nr. 1896/2006 fortolkes således, at der i den europæiske betalingspåkravs-

procedure, hvis der efter loven i udstedelsesstaten ikke automatisk tilføjes renter, foruden hovedkravet kan rejses krav vedrørende

a) alle renter, herunder de såkaldte åbne renter (beregnet fra en præcist fastsat forfaldsdato indtil en betalingsdag, der er ikke er fastsat ved angivelse af en dato, f.eks. »fra den 20. marts 2011, og indtil betaling sker«),

b) kun de renter, der beregnes fra en præcist fastsat forfaldsdato og indtil anmodningens indgivelse eller påkravets udstedelse,

c) udelukkende de renter, der beregnes fra en præcist fastsat forfaldsdato og indtil anmodningens indgivelse?

5) Såfremt spørgsmål 4 a) besvares bekræftende, spørges: Hvordan skal rettens afgørelse vedrørende renterne formuleres i betalingspåkravet i henhold til forordning nr. 1896/2006?

6) Såfremt spørgsmål 4 b) besvares bekræftende, spørges: Hvem skal angive rentebeløbets størrelse, fordringshaveren eller retten ex officio?

7) Såfremt spørgsmål 4 c) besvares bekræftende, spørges: Er fordringshaveren forpligtet til at angive det beregnede rentebeløb i anmodningen?

8) Skal retten, hvis fordringshaveren ikke beregner de renter, der kræves indtil anmodningens indgivelse, beregne disse ex officio eller i stedet anmode fordringshaveren om at komplettere anmodningen i henhold til artikel 9 i forordning nr. 1896/2006?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Republikken Polen) den 11. maj 2011 — Forta Sp. z o.o. mod Dyrektorowi Izby Celnej w Gdyni

(Sag C-217/11)

(2011/C 219/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forta Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektorowi Izby Celnej w Gdyni

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁽¹⁾ fortolkes således, at en »teknisk forskrift«, som skal fremsendes til Kommissionen i udkast i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, omfatter en retsforskrift, der forbyder meddelelse af tilladelser til at drive virksomhed med automatspil med mindre gevinster?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204, s. 37) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší Správní Soud (Den Tjekkiske Republik) den 11. maj 2011 — Star Coaches s.r.o. mod Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Sag C-220/11)

(2011/C 219/10)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší Správní Soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Star Coaches, s.r.o.

Sagsøgt: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henviser artikel 306 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ kun til leveringer foretaget af rejsebureauer til slutbrugere af en rejsetjenesteydelse (rejsende) eller ligeledes til leveringer foretaget til andre personer (kunder)?
- 2) Skal en transportvirksomhed, som kun leverer personbefordring ved at levere bustransport til rejsebureauer (ikke direkte til rejsende), og som ikke leverer andre ydelser (indkvartering, oplysninger, rådgivning osv.), betragtes som et rejsebureau i henhold til artikel 306 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdisystem?

⁽¹⁾ EUT 2006 L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen) den 13. maj 2011 — BGŻ Leasing Sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Sag C-224/11)

(2011/C 219/11)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: BGŻ Leasing Sp. z o.o.

Kassationsindstævnt: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at en ydelse i form af forsikring af et leaset aktiv og en ydelse i form af leasing skal behandles som særskilte ydelser, eller skal de behandles som en enkelt sammensat leasingydelse?
- 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål lyder, at en ydelse i form af forsikring af et leaset aktiv og en ydelse i form af leasing skal behandles som særskilte ydelser: Skal artikel 135, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 28 i direktiv 2006/112 da fortolkes således, at en ydelse i form af forsikring af et leaset aktiv er afgiftsfritaget, når leasinggiveren forsikrer det leasede aktiv og fakturerer leasingtageren omkostningerne til forsikringen?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 20. maj 2011 af Caixa Geral de Depósitos S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-401/07, Caixa Geral de Depósitos mod Kommissionen

(Sag C-242/11 P)

(2011/C 219/12)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Caixa Geral de Depósitos, S.A. (CGD) (ved advogado N. Ruiz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den af Retten i sag T-401/07 afsagte dom ophæves, og som konsekvens heraf betragtes appellants annullationssøgsmål som forskriftsmæssigt indbragt, og det anerkendes, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, og det hjemvises til Retten med henblik på en afgørelse af søgsmålet med påstand om delvis annullation af den anfægtede beslutning og om, at Kommissionen tilpligtes at betale 1 925 858,61 EUR med tillæg af morarenter samt de af appellanten afholdte omkostninger.
- Subsidiært ophæves den af Retten i sag T-401/07 afsagte dom, og som konsekvens heraf betragtes appellants annullationssøgsmål som forskriftsmæssigt anlagt, og det anerkendes, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling med henblik på, at Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og afsiger dom efter appellants påstande ved første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender:

1) Principalt, første anbringende vedrørende appellants søgsmålsret og tilsidesættelse af artikel 263 TEUF

Appellanten har gjort gældende, at den anfægtede beslutning ⁽¹⁾ berører den umiddelbart og individuelt, eftersom nævnte selskab, ud over at være mellemmand, reelt er det kreditinstitut, som for egen regning og risiko ifølge ordlyden af den beslutning, hvormed tilskuddet blev godkendt, og af den aftale, der var indgået med Kommissionen med henblik på gennemførelse af beslutningen, med de endelige modtagere indgik låneaftaler, hvoraf der beregnes renter, som er genstand for de af EFRU ydede tilskud.

Da CGD fik tildelt støtte som kompensation for de rentetilskud, som blev ydet de endelige modtagere, undersøgte Retten endvidere ikke behørigt spørgsmålet, om en medlemsstat, der er adressat for den anfægtede beslutning, kunne undgå, at nævnte beslutning skabte retlige virkninger for CGD, eftersom en situation, hvor en medlemsstat kompenserer for de manglende tilskud fra EFRU, er helt teoretisk.

2) Andet anbringende om, subsidiært, Rettens tilsidesættelse af EU-retten ved at forkaste Den Portugisiske Republiks påstand i sag T-387/07 (Portugal mod Kommissionen), dom af 3. marts 2011

Appellanten har gjort gældende, at den i sag T-387/07 afsagte dom ikke på behørig vis vurderede, at der forelå en manglende begrundelse eller en fejlagtig begrundelse for den anfægtede beslutning, eftersom: (a) den anfægtede beslutning ikke klart

påviste de to mangler, der var tilregnet sagsøgernes adfærd, eller det endelige beløb, som EFRU's støtte skulle nedsættes til, og (b) Retten selv endte op med at basere lovligheden af den anfægtede beslutning på begrundelser, som var anderledes end dem, som Kommissionen havde påberåbt sig som begrundelse for at nedsætte EFRU's støtte.

Den i sag T-387/07 afsagte dom er ligeledes behæftet med en retlig fejl, da den har erstattet begrundelsen for den anfægtede beslutning med sin egen begrundelse.

3) Tredje anbringende om, subsidiært, regelmæssigheden af det faktiske påløb af udgifter og tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, i forordning nr. 4253/88 ⁽²⁾ samt af aftalen

Appellanten er af den opfattelse, at den i sag T-387/07 afsagte dom ikke på behørig vis vurderede, at der forelå følgende to fejl ved den anfægtede beslutning: (a) en faktisk fejl og også en retlig mangel, for så vidt som den forudsætter, at rentetilskuddene for de lån, der var genstand for SGAIA (globaltilskud til lokale investeringer), kan betales af mellemmanden til de endelige modtagere, (b) retlig mangel, for så vidt som den afviser muligheden for, at overholdelsen af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽³⁾ angår støttens totalbeløb, (c) retlig mangel, for så vidt som den konkluderer, at SGAIA burde følge en afslutningsordning, som sikrede, at de beløb, som svarede til de endnu ikke forfaldne rentetilskud, blev debiteret en særlig konto og/eller indsat på en anden særlig bankkonto indtil den 31. december 2001, idet de tilsvarende udgifter ellers ikke ville kunne betragtes som afholdt indtil nævnte dato, (d) retlig mangel, for så vidt som den konkluderer, at SGAIA burde følge en afslutningsordning, som sikrede, at de beløb, som svarede til rentebeløb, der var forfaldet den 31. december 2001, blev forudbetalt til de endelige modtagere og endeligt debiteret den særlige konto frem til den 31. december 2001, idet de tilsvarende udgifter ellers ikke ville kunne betragtes som afholdt inden nævnte dato.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning K(2007) 3772 af 31.7.2007 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) vedrørende et globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal i medfør af Kommissionens beslutning K(95) 1769 af 28.7.1995.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EFT L 374, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24.6.1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EFT L 185, s. 9.

Sag anlagt den 20. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-244/11)

(2011/C 219/13)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og E. Montaguti)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF om de frie kapitalbevægelser og til artikel 49 TEUF om etableringsfriheden, idet den har vedtaget de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, i forening med artikel 11, stk. 2, i den græske lov 3631/2008, og de godkendelseskriterier, der er fastsat i denne lovs artikel 11, stk. 3.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at kravet om forudgående godkendelse fra Diypourgiki Epitropi Apokratikopoiiseon (det interministerielle privatiseringsnævn) af erhvervelse af stemmerettigheder svarende til 20 % eller mere af den samlede selskabskapital i selskaber af national strategisk betydning, skal undergives, således som det er fastsat i artikel 11, stk. 1, i forening med artikel 11, stk. 2, i lov 3613/2008, indebærer en hindring for de frie kapitalbevægelser (artikel 63 TEUF) og etableringsfriheden (artikel 49 TEUF). Selv som disse foranstaltninger, således som den græske regering har anført, ikke er diskriminerende, kan de afholde virksomheder fra at investere deres kapital i selskaber af national strategisk betydning og derfor fra etablering i Grækenland.

Kommissionen har videre gjort gældende, at artikel 11, stk. 3, i lov 3613/2008 som fastsætter mekanismen med ex post kontrol fra økonomi- og finansministeren med hensyn til visse selskabsanliggender af stor betydning, kan hindre de frie kapitalbevægelser (artikel 63 TEUF) og etableringsfriheden (artikel 49 TEUF), eftersom bestemmelsen giver staten beføjelse til at annullere afgørende beslutninger fra selskabet af administrative grunde, der er indtrådt efterfølgende, og som ikke er kendt på forhånd. Aktionærernes skøn med hensyn til gennemførelsen af deres afgørelser er begrænset, og deres faktiske deltagelse i ledelsen og kontrollen med selskaber af national strategisk betydning — og følgelig også deres etablering i Grækenland — er begrænset.

Den græske regering har gjort gældende, at den anfægtede lov er begrænset til kun at omhandle privatisering af seks statskontrollerede selskaber af strategisk national betydning. Kommissionen har derimod gjort gældende, at lovens anvendelsesområde i princippet fortsat er uklart, da hverken de selskaber, der sigtes til, eller de sektorer, der omfattes af de nye reglers anvendelsesområde, er specificeret i loven, med det resultat, at loven fortsat er tvetydig ikke blot med hensyn til dens nuværende, men også dens fremtidige anvendelsesområde, og den frembyder således ikke den fornødne retssikkerhed.

Den græske regering har angivet, at lovens eneste formål er at sikre hensynet til almenhedens interesse, at offentlige tjenester leveres og at netværk drives på kontinuerlig og smidig måde. Ikke desto mindre har Kommissionen gjort gældende, at formålet med loven i tillæg hertil er at opretholde statens mulighed for at vælge en strategisk investor for selskaber af national strategisk betydning, at forbedre selskabernes konkurrencedygtighed og at sikre privatisering af selskaber af strategisk betydning for samfundsøkonomien på gennemsigtige betingelser. Kommissionen har anført, at selv hvis de anfægtede bestemmelser — i strid med Domstolens praksis, hvorefter en godkendelsesordning »skal bygge på objektive kriterier, der ikke er udtryk for forskelsbehandling og på forhånd er kendt af de berørte virksomheder, og enhver person, der udsættes for en sådan restriktiv foranstaltning, skal kunne have retsmidler til rådighed«⁽¹⁾ — skulle kunne begrundes med henvisning til almenhedens interesse, er kriterierne for godkendelse **uegnede** til at opnå det formål, der er henvist til i loven. Privatiseringskriterierne (krav om forudgående godkendelse samt ex post kontrol med mulighed for annullation af selskabets beslutninger), som er fastsat i de anfægtede bestemmelser, er ikke klare, objektive og præcist defineret i loven, og de er uden forbindelse med de formål loven forfølger, idet de overlader et vidt skøn til myndighederne, hvilket indebærer efterfølgende pålæggelse af yderligere begrænsninger for privatiseringen af selskaber af national strategisk betydning, eventuelt begrænset adgang for investorer til privatiserede selskaber og sektorer, og manglende adgang for de nationale retter til at prøve de administrative myndigheders udøvelse af de beføjelser, de er tillagt i loven.

Kommissionen har gjort gældende, at Den Hellske Republik ikke har givet tilstrækkelige forklaringer eller argumenter som begrundelse for de ovennævnte hindringer, og at artikel 11, stk. 1, i forening med artikel 11, stk. 2 og 3, i lov 3631/2008, der henholdsvis indfører ordningen med forudgående godkendelse og med ex post kontrol, er i strid med artikel 63 og 49 TEUF.

⁽¹⁾ Jf. dom i sag C-205/99, Analir m.fl., præmis 38, sag C-380/05, Centro Europa 7 Srl, præmis 116, sag C-367/98, Kommissionen mod Portugal, præmis 50, sag C-483/99, Kommissionen mod Frankrig, præmis 46, og sag C-463/00, Kommissionen mod Spanien, præmis 69.

Appel iværksat den 23. maj 2011 af Den Portugisiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-387/07, Portugal mod Kommissionen

(Sag C-246/11 P)

(2011/C 219/14)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, S. Rodrigues og A. Gattini, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den dom, der er afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-387/07, annulleres, idet:
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne kan træffe afgørelse med hensyn til påstanden om annullation af artikel 1 i beslutning K(2007) 3772 af 31. juli 2007 ⁽¹⁾ i medfør af artikel 263 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i overensstemmelse med påstanden i det oprindelige søgsmål.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger samt appellants omkostninger.

Subsidiært ophæver Domstolen i overensstemmelse med artikel 61 i Statutten for Den Europæiske Unions Domstol og med artikel 113 i Domstolens procesreglement den af Retten truffne afgørelse i sag T-387/07 og træffer endelig afgørelse i sagen, idet den afsiger dom efter Den Portugisiske Republiks påstande, og idet:

- Artikel 1 i beslutning K(2007) 3772 i medfør af artikel 263 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde annulleres i overensstemmelse med påstanden i det oprindelige søgsmål.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger samt appellants omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Portugisiske Republik er umiddelbart berørt af beslutning K(2007) 3772, hvis grundlag tilsidesætter legalitetsprincippet, proportionalitetsprincippet, princippet om den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet henset til, at gennemførelsen af beslutningen om SGAIA (globaltilskud til lokale investeringer) fandtes at være i overensstemmelse med de retlige rammer, som fandt anvendelse herpå, og som særligt er udmøntet i aftalen mellem Europa-Kommissionen og Caixa Geral de Depósitos (CGD).

Således har Den Portugisiske Republik anlagt det foreliggende søgsmål på grund af tilsidesættelse af EU-retten med følgende begrundelser:

- I. Fejl i form af manglende begrundelse eller ved ukorrekt begrundelse
- II. Regelmæssighed i det faktiske påløb af udgifter samt tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) 4253/88 ⁽²⁾ og af aftalen.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning K(2007) 3772 af 31.7.2007 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) vedrørende et globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal i medfør af Kommissionens beslutning K(95) 1769 af 28.7.1995.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EFT L 374, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 25. maj 2011 — Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduiké og Dragica Stevic mod Bundesminister für Inneres

(Sag C-256/11)

(2011/C 219/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduiké og Dragica Stevic

Sagsøgt: Bundesminister für Inneres

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en tredjelandstatsborger, hvis ægtefælle og mindreårige børn er unionsborgere, ophold i den medlemsstat, hvor ægtefællen og børnene bor og er statsborgere, endog såfremt disse unionsborgere for så vidt angår forsørgelse ikke er afhængige af tredjelandstatsborgeren? (Sagsøgeren Murat Dereci)

b) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en tredjelandstatsborger, hvis ægtefælle er unionsborger, ophold i den medlemsstat, hvor ægtefællen bor og er statsborger, endog såfremt unionsborgeren for så vidt angår forsørgelse ikke er afhængig af tredjelandstatsborgeren? (Sagsøgeren Izunna Emmanuel Maduiké)

c) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en myndig tredjelandstatsborger, hvis mor er unionsborger, ophold i den medlemsstat, hvor moderen bor og er statsborger, også såfremt unionsborgeren for så vidt angår forsørgelse ganske vist ikke er afhængig af tredjelandstatsborgeren, men tredjelandstatsborgeren omvendt i så henseende er afhængig af unionsborgeren? (Sagsøgeren Alban Kokollari)

d) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en myndig tredjelandstatsborger, hvis far er unionsborger, ophold i den medlemsstat, hvor faderen bor og er statsborger, også såfremt unionsborgeren ganske vist for så vidt angår forsørgelse ikke er afhængig af tredjelandstatsborgeren, men tredjelandstatsborgeren modtager støtte til forsørgelse fra unionsborgeren? (Sagsøgeren Dragica Stevic)

2) Såfremt et af spørgsmålene under 1) skal besvares bekræftende:

Er den pligt for medlemsstaterne til at tillade tredjelandstatsborgere at opholde sig på deres område, som følger af artikel 20 TEUF, en opholdsret, der følger direkte af unionsretten, eller er det tilstrækkeligt, at medlemsstaten tilkender tredjelandstatsborgeren opholdsretten på retsstiftende vis?

3) a) Såfremt svaret på spørgsmål 2) er, at der består en opholdsret som følge af unionsretten:

Under hvilke betingelser består den opholdsret, som følger af unionsretten, undtagelsesvis ikke, eller under hvilke betingelser kan opholdsretten frakendes tredjelandstatsborgeren?

b) Såfremt det i henhold til svaret på spørgsmål 2) er tilstrækkeligt, at tredjelandstatsborgeren tilkendes opholdsretten på retsstiftende vis:

Under hvilke betingelser kan tredjelandstatsborgeren — på trods af medlemsstatens principielle pligt til at gøre det muligt for denne at opholde sig på medlemsstatens område — nægtes opholdsret?

4) Såfremt artikel 20 TEUF ikke er til hinder for at nægte en tredjelandstatsborger i den situation, som Murat Dereci befinder sig i, ret til at opholde sig i medlemsstaten:

Er artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 fra associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, eller artikel 41 ⁽¹⁾ i den tillægsprotokol, der blev undertegnet i Bruxelles den 23. november 1970 og på Fællesskabets vegne blev indgået, godkendt og bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, og som i henhold til tillægsprotokollens artikel 62 udgør en del af aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, i et tilfælde som Murat Dereci til hinder for at underkaste tyrkiske statsborgeres første tilflytning strengere nationale regler end dem, der tidligere gjaldt for tyrkiske statsborgeres første tilflytning, selv om de nationale forskrifter, der gjorde den første tilflytning lettere, først blev sat i kraft efter det tidspunkt, hvor de bestemmelser, som vedrører associeringen med Tyrkiet, fik virkning for medlemsstaten?

⁽¹⁾ Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581.

Sag anlagt den 3. juni 2011 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-274/11)

(2011/C 219/16)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/167/EU ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1) **Magtfordrejning ved iværksættelse af et forstærket samarbejde**, selv om formålet med dette ikke er integration af alle medlemsstaterne, men mekanismen er anvendt for at undgå forhandlinger med en medlemsstat og pålægge denne en løsning i form af udelukkelse, og selv om de mål, der forfølges hermed, i det foreliggende tilfælde kunne være nået gennem en særaftale som omhandlet i artikel 142 EPK ⁽²⁾.

2) **Tilsidesættelse af EU's retssystem**, idet der ikke er fastsat nogen ordning for løsning af tvister vedrørende rettigheder, som er omfattet af EU-retten.

3) **Subsidiært**, for det tilfælde at Domstolen måtte finde, at et forstærket samarbejde kan iværksættes i det foreliggende tilfælde, og at der kan fastsættes en materiel regulering af rettigheder, som er omfattet af EU-retten, uden at der forefindes nogen ordning for løsning af tvister vedrørende disse rettigheder, er Kongeriget Spanien af den opfattelse, at **de nødvendige forudsætninger for et forstærket samarbejde ikke er opfyldt**, idet følgende annullationsgrunde foreligger:

3.1. **Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 1, TEU**, fordi det forstærkede samarbejde hverken er sidste udvej i det foreliggende tilfælde eller opfylder de i EU-traktaten fastsatte formål, og fordi det vedrører områder, der er udelukket fra forstærket samarbejde, da EU har enekompetence på disse områder.

3.2. **Tilsidesættelse af artikel 326 TEUF**, fordi det forstærkede samarbejde i det foreliggende tilfælde tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling og skader det indre marked og den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, idet det indebærer forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem.

3.3. **Tilsidesættelse af artikel 327 TEUF**, fordi det forstærkede samarbejde ikke respekterer de rettigheder, der tilkommer Kongeriget Spanien, som ikke deltager i samarbejdet.

(¹) Rådets afgørelse 2011/167/EU af 10.3.2011 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om indførelse af beskyttelse af et enhedspatent (EUT L 76, s. 53).

(²) Konvention af 5.10.1973 om meddelelse af europæiske patenter.

RET TEN

Rettens dom af 8. juni 2011 — Kommissionen mod Marcuccio(Sag T-20/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — invalidepension — søgsmål, som sagsøgeren fik delvis medhold i i første instans på grund af utilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse — tjenstemandsvedtægts artikel 78 — pensionering som følge af invaliditet — invaliditetsudvalg)

(2011/C 219/17)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Den anden part i appelsagen: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 4. november 2008 i sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 4. november 2008 i sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Personaleretten annullerede Europa-Kommissionens afgørelse af 30. maj 2005 om at pensionere Luigi Marcuccio som følge af invaliditet og om at tildele ham invalidepension, for så vidt som Personaleretten tilpligtede Kommissionen at betale Luigi Marcuccio 3 000 EUR, og for så vidt som den fordelte sagsomkostningerne i forhold hertil (punkt 1, 2, 4 og 5 i domskonklusionen).
- 2) Sagen hjemvises til Personaleretten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 15. juni 2011 — V mod Kommissionen(Sag T-510/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansættelse — afvisning af ansættelse på grund af fysisk uegnethed til at udføre hvervet — Personalerettens begrundelsespligt)

(2011/C 219/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: V (Bruxelles, Belgien) (ved advokat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 21. oktober 2009 i sag F-33/08, V mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Retten for EU-personalesagers dom af 21. oktober 2009 i sag F-33/08, V mod Kommissionen ophæves, for så vidt som Personaleretten undlod at tage stilling til et anbringende, som V havde fremsat under retsmødet, vedrørende den omstændighed, at formanden for lægeudvalget ikke er opført på listen over autoriserede belgiske læger.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Europa-Kommissionen frifindes i sag F-33/08.
- 4) V bærer sine egne omkostninger og betaler de sagsomkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen. Sagsomkostningerne i den sag, der gav anledning til ovennævnte dom i sagen V mod Kommissionen, fordeles således som det er fastsat i punkt 2 og 3 i dommens konklusion.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 19.6.2010.

Rettens dom af 14. juni 2011 — Sphere Time mod KHIM — Punch (ur påsat en snor)

(Sag T-68/10) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der udgør et ur påsat en snor — ældre design — offentliggørelse af det ældre design — individuel karakter — magtfordrejning — artikel 4, 6, 7 og 61-63 i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2011/C 219/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sphere Time (Windhof, Luxembourg) (ved advokaterne C. Jäger, N. Gehlsen og M.-C. Simon)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Punch SAS (Nice, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. december 2009 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1130/2008-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Punch SAS og Sphere Time.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sphere Time betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Rettens dom af 15. juni 2011 — Graf-Syteco mod KHIM — Teco Electric & Machinery (SYTECO)

(Sag T-229/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket SYTECO — ældre nationale mærker og Benelux figurmærker TECO — relative registreringshindringer — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering)

(2011/C 219/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Graf-Syteco GmbH & Co. KG (Tuningen, Tyskland) (ved advokat T. Kieser)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Teco Electric & Machinery Co. Ltd. (Taipei, Taiwan)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. februar 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 230/2009-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Teco Electric & Machinery Co. Ltd. og Graf-Syteco GmbH & Co. KG

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Graf-Syteco GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Rettens dom af 8. juni 2011 — Bamba mod Rådet

(Sag T-86/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — infrysning af midler — begrundelsespligt)

(2011/C 219/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nadiany Bamba (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokaterne P. Haïk og J. Laffont)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved E. Cujo og M. Konstantinidis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36), dels af Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s.1), for så vidt som de angår sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire og forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire annulleres, for så vidt som de angår Nadiany Bamba.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2011/18 opretholdes for så vidt angår Nadiany Bamba, indtil annullationen af forordning nr. 25/2011 får virkning.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Nadiany Bambas omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 95 af 26.3.2011.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2011 — Eurallumina mod Kommissionen

(Sag T-62/06 RENV R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — en beslutning, der erklærer en støtte for uforenelig med fællesmarkedet og bestemmer, at den skal tilbagesøges — begæring om udsættelse af gennemførelse — ikke uopsættelighed)

(2011/C 219/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ved solicitors R. Denton og L. Martin Alegi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, N. Khan, D. Grespan og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2006/323/EF af 7. december 2005 om den punkt-afgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført (EUT 2006 L 119, s. 12), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Rettens kendelse af 24. maj 2011 — Nuova Agricast mod Kommissionen

(Sag T-373/08) (¹)

(Ansvar uden for kontraktforhold — støtteordning efter italiensk lovgivning — ordning, der er erklæret forenelig med fællesmarkedet — overgangsforanstaltninger — udelukkelse af visse virksomheder — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der tillægger borgerne rettigheder — foreligger ikke — Retten åbenbart inkompetent — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2011/C 219/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Nuova Agricast Srl (Cerignola, Italien) (ved advokat M.A. Calabrese)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af Kommissionens vedtagelse af beslutning af 12. juli 2000 om ikke at gøre indsigelser mod en støtteordning til fordel for investeringer i ugunstigt stillede regioner i Italien [statsstøtte N 715/99 — Italien (SG 2000 D/105754)] og som følge af Kommissionens adfærd under den administrative procedure forud for vedtagelsen af denne beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Nuova Agricast Srl betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 285 af 8.11.2008.

Rettens kendelse af 27. maj 2011 — Danzeisen mod Kommissionen

(Sag T-242/10) (¹)

(Annulationssøgsmål — forordning nr. 271/2010 — sagsgenstanden bortfaldet — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2011/C 219/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Werner Danzeisen (Eichstetten, Tyskland) (ved advokat H. Schmidt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen, F.W. Bulst og M. Vollkommer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 271/2010 af 24. marts 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, for så vidt angår Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion (EUT L 84, s. 19)

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 221 af 14.8.2010.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 10. juni 2011 — Companhia Previdente mod Kommissionen

(Sag T-414/10 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — kommissionsbeslutning, hvorved der pålægges en bøde — bankgaranti — begæring om udsættelse af gennemførelse — økonomisk tab — ingen usædvanlige omstændigheder — ingen uopsættelighed)

(2011/C 219/25)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne D. Proença de Carvalho og J. Caimoto Duarte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, V. Bottka og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede, bistået af advokat M.J. Marques Mendes)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål), og begæring om fritagelse fra forpligtelsen til at tilvejebringe en bankgaranti for at undgå den øjeblikkelige inddrivelse af den bøde, der er blevet pålagt i henhold til beslutningens artikel 2.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2011 — DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen

(Sag T-533/10 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — ændring af finansieringsordningen for den offentlige spanske radio- og tv-station, RTVE — Kommissionens afgørelse, hvorved den erklærer den nye finansieringsordning forenelig med det indre marked — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende uopsættelighed)

(2011/C 219/26)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: DTS Distribuidora de Televisión Digital (Madrid, Spanien) (ved advokaterne H. Brokelmann og M. Ganino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado J. Rodríguez Cárcamo) og Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne A. Martínez Sánchez, A. Vázquez-Guillén Fernández de la Riva og J. Rodríguez Ordóñez)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse 2011/1/EU af 20. juli 2010 om statsstøtteordning C 38/09 (ex NN 58/09), som Spanien påtænker at gennemføre til fordel for RTVE (EUT 2011 L 1, s. 9).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 9. juni 2011 — GRP Security mod Revisionsretten

(Sag T-87/11 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelsesaftaler — uregelmæssigheder i visse dokumenter indgivet af den virksomhed, som kontrakten tildeltes — beslutning om at pålægge den virksomhed, som kontrakten tildeltes en administrativ sanktion og ensidig opsigelse af kontrakten — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende uopsættelighed)

(2011/C 219/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: GRP Security (Bertrange, Luxembourg) (ved advokat G. Osch)

Sagsøgt: Revisionsretten for den Europæiske Union (ved T. Kennedy, J.-M. Stenier og J. Vermer, som befuldmægtigede)

om, at der skal foreligge en økonomisk fordel for Ellinikos Xryssos i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.

Sagens genstand

Anmodning om udsættelse af gennemførelsen dels af beslutning af 14. januar 2011, hvorved Revisionsretten pålagde sagsøgeren at betale 16 000 EUR i erstatning, og forbeholdte sig retten til at afkræve yderligere erstatning, dels Revisionsrettens administrative sanktion af samme dato bestående i sagsøgerens udelukkelse fra aftaler og tilskud finansieret over Den Europæiske Unions budget i en periode på tre måneder.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 20. maj 2011 — European Goldfields mod Kommissionen

(Sag T-261/11)

(2011/C 219/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Goldfields Ltd (Whitehorse, Canada) (ved advokaterne K. Adamantopoulos, E. Petrissi, E. Trova og P. Skouris)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 23. februar 2011 i sag C-48/2008 (ex NN 61/2008) vedrørende Grækenlands statsstøtte til Ellinikos Xryssos særlig artikel 1-5 annulleres, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 5 anbringender.

- 1) Ifølge det første anbringende har Kommissionen foretaget flere åbenbart urigtige skøn ved fastlæggelsen og vurderingen af sagens faktiske omstændigheder, som indvirker væsentligt på Kommissionens anvendelse og fortolkning af betingelsen

- 2) Ifølge det andet anbringende har Kommissionen foretaget retlige fejl ved anvendelsen og fortolkningen af elementet i statsstøtedefinitionen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel ifølge 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen med urette anvendte det relevante markedsøkonomiske investeringsprincip eller anvendte det forkert.

- 3) Ifølge det tredje anbringende har Kommissionen foretaget flere åbenbare retlige fejl ved anvendelsen og fortolkningen af betingelsen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel ifølge artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den har fastslået en sådan økonomisk fordel ved at henvise til Kommissionens egne ubegrundede, selektive og vilkårlige argumenter med hensyn til den påståede værdi af de overførte aktiver.

- 4) Ifølge det fjerde anbringende har Kommissionen foretaget åbenbare retlige fejl ved anvendelsen og fortolkningen af betingelsen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel ifølge artikel 107, stk. 1, TEU, idet den fejlagtigt har fastslået, at den påståede fritagelse for skatter, der tilkom Ellinikos Xryssos udgjorde en økonomisk fordel.

- 5) Ifølge det femte anbringende har Kommissionen tilsidesat væsentlige formforskrifter og begået magtfordrejning, hvilket har ført til, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at gennemføre en omhyggelig og upartisk behandling af sagen.

Sag anlagt den 20. maj 2011 — Ellinikos Chrysos mod Kommissionen

(Sag T-262/11)

(2011/C 219/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ellinikos Chrysos AE (Kifissia, Grækenland) (ved advokaterne K. Adamantopoulos, E. Petrissi, E. Trova og P. Skouris)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 23. februar 2011 i sag C-48/2008 (ex NN 61/2008) vedrørende Grækenlands statsstøtte til Ellinikos Xryssos særlig artikel 1-5 annulleres, og

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 5 anbringender.

- 1) Ifølge det første anbringende har Kommissionen foretaget flere åbenbart urigtige skøn ved fastlæggelsen og vurderingen af sagens faktiske omstændigheder, som indvirker væsentligt på Kommissionens anvendelse og fortolkning af betingelsen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel for Ellinikos Xryssos i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 2) Ifølge det andet anbringende har Kommissionen foretaget retlige fejl ved anvendelsen og fortolkningen af elementet i statsstøtedefinitionen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel ifølge 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen med urette anvendte det relevante markedsøkonomiske investorprincip eller anvendte det forkert.
- 3) Ifølge det tredje anbringende har Kommissionen foretaget flere åbenbare retlige fejl ved anvendelsen og fortolkningen af betingelsen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel ifølge artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den har fastslået en sådan økonomisk fordel ved at henvise til Kommissionens egne ubegrundede, selektive og vilkårlige argumenter med hensyn til den påståede værdi af de overførte aktiver.
- 4) Ifølge det fjerde anbringende har Kommissionen foretaget åbenbare retlige fejl ved anvendelsen og fortolkningen af betingelsen om, at der skal foreligge en økonomisk fordel ifølge artikel 107, stk. 1, TEU, idet den fejlagtigt har fastslået, at den påståede fritagelse for skatter, der tilkom Ellinikos Xryssos udgjorde en økonomisk fordel.
- 5) Ifølge det femte anbringende har Kommissionen tilsidesat væsentlige formforskrifter og begået magtfordrejning, hvilket har ført til, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at gennemføre en omhyggelig og upartisk behandling af sagen.

Sag anlagt den 19. maj 2011 — Elmaghraby mod Rådet

(Sag T-265/11)

(2011/C 219/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ahmed Alaeldin Amin Abdelmaksoud Elmaghraby (Cairo, Egypten) (ved D. Pannick, QC (Queen's Counsel), barrister R. Lööf og solicitor M. O'Kane)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT 2011 L 76, s. 63) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT 2011 L 76, s. 4) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale 5 000 EUR i erstatning.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren følgende fire anbringender gældende.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at artikel 29 TEU er en urigtig og/eller utilstrækkelig retlig hjemmel for Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af følgende grunde:
 - Den ovennævnte afgørelse forfølger ikke noget udenrigspolitisk formål.
 - Vedtagelse af en sådan afgørelse (og af Rådets forordning (EU) nr. 270/2011) udgør magtfordrejning.
 - Optagelsen af sagsøgeren i bilaget til Rådets afgørelse 2011/172/FUSP (og den hertil svarende forordning) er irrationel.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at optagelsen af sagsøgeren indenfor rammerne af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 tilsidesætter hans ret til en effektiv retsbeskyttelse.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at optagelsen af sagsøgeren indenfor rammerne af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 tilsidesætter proportionalitetsprincippet.
- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgeren som direkte følge af vedtagelsen af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 har lidt tab, som det tilkommer Unionen at erstatte.

Sag anlagt den 19. maj 2011 — El Gazaerly mod Rådet**(Sag T-266/11)**

(2011/C 219/31)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Naglaa Abdallah El Gazaerly (London, Det Forenede Kongerige) (ved D. Pannick, QC, barrister R. Löf og solicitor M. O'Kane)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 63) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), der gennemfører Rådets afgørelse 2011/172/FUSP, annulleres.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale en erstatning på 10 000 EUR.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

- 1) Ved det første anbringende gøres det gældende, at artikel 29 TEU er et fejlagtigt og/eller utilstrækkeligt retsgrundlag for Rådets afgørelse 2011/172/FUSP, idet:
 - nævnte afgørelse ikke har et udenrigspolitisk formål
 - vedtagelsen af en sådan afgørelse (og af Rådets forordning (EU) nr. 270/2011) udgør magtmisbrug, og
 - optagelsen af sagsøgeren i bilaget til Rådets afgørelse 2011/172/FUSP (og den tilhørende forordning) var irrationel.
- 2) Ved det andet anbringende gøres det gældende, at inkluderingen af sagsøgeren i anvendelsesområdet for Rådets afgø-

relse 2011/172/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 tilsidesætter hans ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

- 3) Ved det tredje anbringende gøres det gældende, at inkluderingen af sagsøgeren i anvendelsesområdet for Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 tilsidesætter proportionalitetsprincippet.
- 4) Ved det fjerde anbringende gøres det gældende, at sagsøgeren som en direkte følge af vedtagelsen af Rådets afgørelse 2011/172/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 har lidt tab, som Unionen skal erstatte.

Sag anlagt den 25. maj 2011 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-278/11)**

(2011/C 219/32)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige), Friends of the Earth Europa (Amsterdam, Nederlandene), Stichting Fern (Leiden, Nederlandene) og Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat P. Kirch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Det fastslås, at:

- Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.
- Kommissionen har tilsidesat Århuskonventionen ⁽²⁾.
- Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 1367/2006 ⁽³⁾
- Det stiltiende afslag i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 annulleres, og det fastslås, at Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har afgivet svar på sagsøgernes genfremsatte begæring
- Der iværksættes foreløbige retsmidler som foreskrevet i Århuskonventionen ved at pålægge Kommissionen inden for en nærmere fastsat frist at give aktindsigt i alle de ønskede dokumenter, medmindre de er beskyttet af en absolut undtagelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001.

— Europa-Kommissionen tilpligtes i overensstemmelse med artikel 87 i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger, herunder eventuelle intervenienters sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afslag på deres begæring om aktindsigt i dokumenter om frivillige certificeringsordninger, for hvilke der søges om Kommissionens anerkendelse i henhold til artikel 18 i direktiv 2009/28 ⁽⁴⁾.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande gjort syv anbringender gældende:

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har afgivet svar eller givet en udførlig begrundelse med henblik på at kræve forlængelse af fristen.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelsen af artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1049/2001, idet Kommissionen ikke har afgivet svar inden for den forlængede frist.
- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelsen af artikel 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001, idet Kommissionen ikke har givet en udførlig begrundelse for sit afslag på aktindsigt i hvert enkelt dokument.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 6, 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001, idet Kommissionen ikke har udført en konkret, individuel undersøgelse af indholdet i hvert dokument.
- 5) Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 og artikel 6 i forordning nr. 1367/2006, idet Kommissionen påberåber sig undtagelsen om beskyttelse af forretningsmæssige interesser.
- 6) Det sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af Århuskonventionens artikel 4, artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 og artikel 6 i forordning nr. 1367/2006, idet Kommissionen har anvendt undtagelsen om, at udbredelsen af dokumenter ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces.
- 7) Det syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6 og 7, i forordning nr. 1049/2001, idet Kommissionen

ikke har fastlagt hvilken del af dokumenterne, der kunne eller ikke kunne videregives, eller varigheden af anvendelsen af undtagelsen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF.

Rettens kendelse af 17. maj 2011 — Evropaïki Dynamiki mod ECHA

(Sag T-542/08) ⁽¹⁾

(2011/C 219/33)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens kendelse af 7. juni 2011 — ArcelorMittal España mod Kommissionen

(Sag T-399/10) ⁽¹⁾

(2011/C 219/34)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA